

Kontaktutvalet for skogbruk i Sogn og Fjordane
Boks 14

6801 FØRDE

Landbruksdepartementet	
Postboks 8007 Dep.	
2003 / 2997 - 98	
Mottatt:	12 DES 2003
Saksbeh.	TIN
Kopier	ASR/BS 486

Førde 11. desember 2003

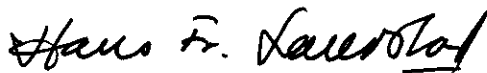
Landbruksdepartementet
Postboks 8007 Dep.

0030 OSLO

Forskrift om tilskudd til nærings – og miljøtiltak i skogbruket, høyring

Vedlagt fråsegn frå kontaktutvalet for skogbruk i Sogn og Fjordane. Kontaktutvalet er ikkje obligatorisk høyringspart, men vi vonar Departementet likevel vil ta omsyn til våre synspunkt.

Med helsing

Hans Fr. Lauvstad
sekretær

Vedlegg: Fråsegn

Forskrift om tilskudd til nærings – og miljøtiltak i skogbruket.

Generell merknad

Da skogreisinga vart sett i gang som nasjonalt program for 50 år sidan, var det ein føresetnad at dei skogreiste areala skulle haustast av aktuell driftsteknikk, i hovudsak taubanar og vegar.

Etter kontaktutvalet si meining er skogreisinga først fullført når ein er godt i gang med haustingsfasen slik at skogreisingsskogen kan stå på eigne bein økonomisk.

Til kap. 2. Tilskudd til skogkultur

§2 -1 Generelt

Det verkar ulogisk at det ikkje skal vere høve til å gje tilskott til det mest verdiskapande og kvalitetsfremjande tiltaket innan skogkultur, tilskott til planting. Omsetningsstatistikken i Sogn og Fjordane viser at vel 80% av hogstkvantumet er planta gran, sjølv om grana berre veks på 13% av det produktive skogarealet, og at kvaliteten på denne grana er jamt over god i høve til naturskog.

For skogreisingsstroka, der skogavgifta enno har liten effekt, vil dette slå sterkt ut, og redusere dei langsiktige investeringane i skogen. Dette vil på lang sikt få negative følgjer for hogstkvantumet.

Vi ber om at forskrifta vil opne for høve til å gje tilskott til planting og såing.

Til Kap. 3. Tilskudd til veibygging

§ 3- 1 Generelt

Vi meiner det er positivt, og forbetring i høve til gjeldande forskrift, at heilskapsløysingar for betre utnytting også av utmarksressursane er eksplisitt nemnt. Dette stadfester at verdiar knytte til utmark har aukande næringsmessig betydning. Vi legg til grunn at også desse verdiane vert med i det økonomiske grunnlaget for å bygge veg.

Når det gjeld vegar som reduserer "villmarksprege område", gjev dette i mange høve merkelege utslag i vårt fylke. Vegar i granlier ved fjorden, vil kunne redusere "villmarksprege område" 5 km unna rekna horisontalt, t.d. på ein isbre eller fjelltopp som ikkje har noka form for opplevingssamanheng med området der vegen blir bygd. Dersom omgrepet kunne definerast ut frå samanheng i landskap eller naturkvalitet, ville det lettare gje meining og forståing.

Kap. 5. Tilskudd til andre tiltak i skogbruket

§ 5- 1 Generelt

I følgje framlegget er det ikkje høve til å gje tilskott til skogsdrift med taubane.

Landsskogtakseringa sine registreringar viser at vi har det brattaste, og sannsynlegvis vanskelegaste skogsterrenget i landet. Store mengder kulturskog av gran står i dei bratte liene, veksten er svært god, og hausting av skogreisingsskogen kan ta til om knapt 10 år. I tillegg

står det mykje hogstmogen naturskog, mest fure, i same terrenotype. Skogressursane i det bratte terrenget kan, ut frå kjend teknikk, berre haustast ved hjelp av vegbygging og ved bruk av taubanar. Bortfall av tilskott til taubanedrifter vil auke trongen for vegbygging, og ein kan frykte at det økonomiske grunnlaget for det vesle taubanemiljøet som er att i landet, vil falle bort. Dette vil igjen føre til at hogsten vil gå ned, med negative konsekvensar for trebasert verdiskaping.

Vi ser det som positivt at tømmerdrift med hest er spesielt nemnt i forskrifta, og signaleffekten som ligg i det. Sjølv med utgangspunkt i Fjordhesten sitt heimland, lyt vi vedgå at vi har lita tru på at hesten vil løyse nokon vesentleg del av tømmertransporten i det bratte terrenget i Sogn og Fjordane.

Det er grunn til å gjere merksam på at miljøørsla, representert ved Noregs Naturvernforbund, er positive til bruk av taubane for å ta ut granskog i Sogn og Fjordane.

Vi ber om at det også i framtida vil vere høve til å gje tilskott til taubanedrifter. Vi ber også om at omgrepet **taubane** blir definert i tilskottsamanheng.

Maksimal andel av tildelte beløp til skogbrukstiltak til skogsvegar.

Dette er omtala i oversendingsbrevet. Innføring av ein slik regel vil innskrenke kommunane si moglegheit til å prioritere støtte til dei skogbrukstiltaka dei finn viktigast. Slik vi kjenner skogbruket i fylket og i den einskilde kommune, ikkje minst ut frå søknader om tilskott til bygging av skogsvegar, er det stor trong for bygging av vegar, og for tilskott. Skogavgifta, som er svekka når det gjeld bygging av nye vegar, er ikkje tilstrekkeleg til å dekke både planting og vegbygging i samband med hogst. Godkjenningsordninga, og streng prioritering av vegmidlane, vil etter vår røynsle sikre god miljøprofil på vegbygginga.

Dersom ovannemnde avgrensing vert ståande, vil det etter vår vurdering gjere det vanskeleg å gjennomføre store og kostbare fellesanlegg, slike anlegg som særleg er med på å lage gode heilskapsløysingar. God og rask tilskottsfinansiering er viktig for gjennomføring av slike anlegg, både ved planlegging og bygging.

Vi ber om at denne avgrensinga i kommunane sin fridom til å nytte tilskottsmidlar til det føremålet kommunane sjølv kjenner best, ikkje vert sett i verk. Same prinsipielle innvending kan også brukast mot forbod mot tilskott til planting og såing, og taubanedrifter.